

TILKENDEGIVELSE

i

Faglig voldgiftssag FV 2011.0147:

**Fagligt Fælles Forbund (3F)
(advokat Evelyn Jørgensen)**

mod

**DI Overenskomst I (DI) for Torkilstrup Bus A/S
(advokat Jesper Hollegaard)**

Sagen angår spørgsmålet, om de chauffører hos Torkilstrup Bus A/S, der holdt fri den 24. og 31. december 2010, har krav på fuld løn for disse dage. 3F, der ved klageskrift af 10. juli 2012 har indbragt sagen for denne faglige voldgiftsret, har gjort gældende, at de pågældende chauffører opfyldte betingelsen for at få fuld løn i henhold til § 3, stk. 3, i Overenskomsten for Turistchauffører m.fl., der har overskriften ”Juleaftensdag og Nytårsaftensdag” og lyder således:

”Juleaftensdag og Nytårsaftensdag er hele fridage med fuld løn. Det er en betingelse, at der er lidt et indtægtstab. Såfremt der arbejdes på disse dage, betales der overarbejdstillæg (højeste sats) for alle timer.”

Det er DI’s opfattelse, at betingelsen om indtægtstab ikke har været opfyldt.

Voldgiftsretten har bestået af Allan Andersen og Peter Bæk, udpeget af 3F, Christoffer Thomas Skov og Jacob Gården Larsen, udpeget af DI, og – som opmand – fhv. højesteretsdommer Per Sørensens.

Sagen blev forhandlet den 3. september 2012. Parterne var enige om, at opmandens afgørelse – der blev tilkendegivet straks efter voteringen – fremkommer i form af en tilkendegivelse.

PÅSTANDE

Klager, 3F, har nedlagt påstand om, at DI for Torkilstrup Bus A/S skal anerkende, at de chauffører, der holdt fri den 24. og 31. december 2012, har krav på fuld løn for disse dage.

Indklagede, DI for Torkilstrup Bus A/S, har påstået frifindelse.

SAGEN

1. Torkilstrup varetager kørselsopgaver for bl.a. offentlige myndigheder, herunder kørsel med børn til og fra skoler og fritidsordninger og kørsel med bl.a. syge og handicappede. Af ansættelsesblanketterne (udformet af HTS og DA) for chaufførerne fremgår, at de er ansat som:

”timelønnet (løn for faktisk arbejdstid, dog mindst 4 timer pr. arbejdsdag)!
Aftalt mindste antal normtimer pr. uge: 0 timer

Af ansættelsesblanketten fremgår endvidere, at der – med et varsel – kan aftales både 5- og 6-dages uge skriftligt, at lønnen udbetales bagud pr. 14. dag, at der med hensyn til løn henvises til overenskomsten, og at der på virksomheden gælder aftale om 40 timers arbejdsuge.

Under ”Øvrige væsentlige vilkår” er anført:

”Når der er 60 timer på afspadseringskontoen + overarbejds timerne fra den sidste 14 dags periode, vil det automatisk komme til udbetaling på næste lønkørsel.”

2. Talsmand Kjeld Hansen har forklaret, at han fra mandag til fredag kører med skolebørn til og fra deres skoler og fritidsordninger. Kørslen foregår efter et fast mønster. Mellem disse kørsler kører han med syge og handicappede. Disse kørsler, som han bliver orienteret om aftenen forinden, varierer fra dag til dag. Ligesom de øvrige chauffører i virksomheden arbejder han hver eneste uge mere end 37 timer om ugen, og lige siden den første tid efter ansættelsen i 2006 har han haft 60 timer stående på afspadseringskontoen. Han kørte ikke selv den 24. og 31. december 2010.

3. Driftschef Karina Nielsen har forklaret, at det gennem mange år har været fast praksis, at virksomheden i oktober måned prøver at få et overblik over, hvor mange busser der er behov for at køre

med i julen og nytåret. Derefter bliver chaufførerne ved et opslag opfordret til at melde sig til at køre. Opslaget i 2010 lød således:

”Juleaftens dag (fredag d. 24/12-10) har vi ikke noget kørsel idet skolerne og daghjem holder lukket, **MEN** vi behøver hjælp til kørsel for Flextrafik og nogle mulige privatkunder som gerne vil køres juleaften. ... Vi ved først omkring 1 uge før juleaften hvad der skal køres, men der er noget, og det plejer at være hyggelig kørsel.
Hvis man skulle have lyst til at køre juleaften kan I skrive jer på sedlen her.”

Der var et tilsvarende opslag vedrørende kørsel den 31. december 2010.

VOLDGIFTSKENDELSE AF 8. JANUAR 2001

Spørgsmålet, der skal afgøres under denne sag, har været fremme under en voldgiftssag mellem SiD og Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening for Dito's Turistfart ApS og Københavns Rundfart A/S (Auto-Paaske). Uenigheden i sagen, der blev afgjort ved kendelse af 8. januar 2001, drejede sig om, hvad betalingen til medarbejdere, der ikke holdt fri, men arbejdede den 24. og 31. december, skulle være. Af forklaringerne som gengivet i kendelsen fremgår, at der var enighed mellem overenskomtparterne om, at de (timelønnede) chauffører, der holdt fri disse dage, ikke havde krav på betaling, da der ikke var lidt noget indtægtstab. Således forklarede forretningsfører i SiD XX (efter det oplyste Leif Søllingwraae), bl.a.:

”En timelønnet chauffør er alene garanteret betaling for det antal timer, vedkommende arbejder, og er efter overenskomsten ikke garanteret arbejde et bestemt antal timer.
Noget andet er så, at timelønnede chauffører godt i praksis kan være garanteret et bestemt antal timer, eller en sådan garanti kan skyldes den vagtplan, de skal følge.”

Direktør Preben Paaske forklarede bl.a.:

”at virksomheden beskæftiger sig med turistkørsel, feriekørsel, skolekørsel m.v. Chaufførerne er alle timelønnede, og der laves ikke faste vagtplaner. Hvis en chauffør skal køre, får vedkommende det at vide senest den foregående dags eftermiddag. Inden man planlagde kørsel juleaften og nytårsaften, spurgte man chaufførerne, om der var nogen, der var interesseret i at køre. Man planlagde så kørslen efter, hvor mange der havde meldt sig. I 1998 og 1999 drejede det sig for juleaftens vedkommende om 2-3 chauffører ud af 28, for nytårsaftens vedkommende om 7-8. Det var og er således helt frivilligt for chaufførerne at melde sig til kørsel de pågældende aftener. De, der kørte, blev aflønnet med timeløn og højeste overarbejdsats for alle timer. De, der holdt fri – de fleste for at holde ferie – fik ingen betaling.”

PARTERNES ARGUMENTER

3F har anført, at der i en sag som denne, hvor chaufførerne er timelønnet, må lægges vægt på, at de rent faktisk helt fast arbejder mindst 37 timer og for de allerflestes vedkommende mere end 37 timer ugentligt året rundt. Uanset at det i ansættelsesblanketten er anført, at det aftalte mindste antal normaltimer er 0, er virkeligheden den, at det er forudsat, at chaufførerne fuldt ud arbejder som uge- eller månedslønnede chauffører. Hvis de normalt skulle have arbejdet på en dag, hvor der ingen kørsel er, har de derfor krav på løn for den pågældende dag.

DI har anført, at chaufførerne i denne sag er timelønnet, og at de hverken overenskomstmæssigt eller i medfør af ansættelsesforholdet er garanteret arbejde i et bestemt antal timer. Hertil kommer, at det siden indførelsen i 1998 af bestemmelsen i overenskomstens § 3, stk. 3, såvel generelt i branchen som hos Torkilstrup Bus har været en fast, upåtalte og dermed af forbundet anerkendt praksis, at de chauffører, der ikke melder sig frivilligt til at køre, men holder fri den 24. og 31. december, ikke har krav på løn for disse dage.

OPMANDENS BEGRUNDELSE OG KONKLUSION

Da der ikke mellem de af parterne udpegede medlemmer af voldgiftsretten kunne opnås flertal for en afgørelse, skal denne træffes af opmanden, der som anført straks efter voteringen tilkendegav følgende:

Chaufførerne hos Torkilstrup er timelønnet, og som også anført af DI må det lægges til grund, at det siden indsættelsen i 1998 af bestemmelsen i overenskomstens § 3, stk. 3, både generelt i branchen og hos Torkilstrup Bus har været fast praksis, at de chauffører, der ikke kører den 24. og 31. december, ikke har krav på løn for disse dage. Voldgiftssagen i 2001 vedrørte ikke direkte forståelsen af bestemmelsen på dette punkt, men af forklaringerne under sagen ses, at overenskomstens parter var enige om, at denne praksis var i overensstemmelse med § 3, stk. 3. Direktør Preben Paaskes forklaring om praksis i hans virksomheder – der ganske svarer til den praksis, Torkilstrup Bus følger – gav da heller ikke anledning til, at forbundet dengang forsøgte at få denne tilsidesat som værende i strid med bestemmelsen, og den nu mangeårige praksis må derfor anses som anerkendt af forbundet.

Allerede af denne grund tages DI's frifindelsespåstand til følge.

Hver part skal bære egne omkostninger og betale halvdelen af opmandens honorar.

Skodsborg, den 5. september 2012

Per Sørensen